

IN DE GENEN Zeventienjarige zoon van Cecile Leenen en Gino Smits geldt als een groot handbaltalent

Jorn wil Jorn zijn, niet 'de zoon van'

Zowel zijn vader als zijn moeder handbalde in de eredivisie, maar nu zijn alle ogen op hem gericht: Jorn Smits, de zoon van Gino Smits en Cecile Leenen. „Ik ben Jorn Smits en niet de zoon van.”

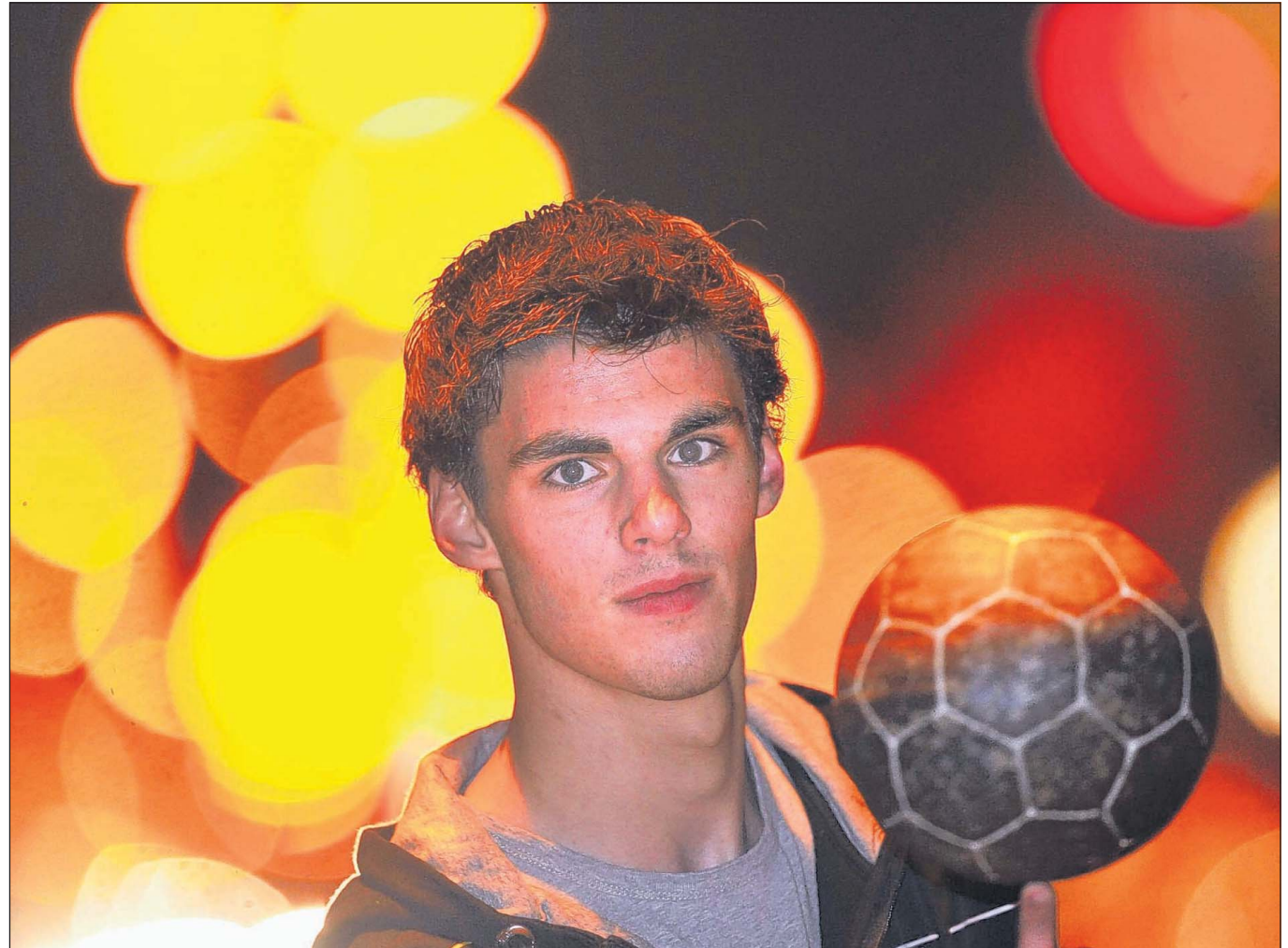
door **Ingrid Lemmens**

Jorn Smits was voorbestemd om handballer te worden. Toch koos hij als zesjarige in eerste instantie voor voetbal. Toen hij tijdens de winterstop een keer met zijn neef mee ging naar een handbaltraining was hij echter verkocht. „Handbal is gewoon leuker. Maar wat er nu leuker is, kan ik niet zo goed beschrijven.” Een vreemd antwoord van het jonge handbaldier, maar het typeert hem wel. De nuchtere, zeventienjarige Geleendenaar voelt zich op het handbalveld gewoon op zijn plek. Ook niet vreemd als je bedenkt dat zowel zijn moeder Cecile (104 interlands) als zijn vader Gino (23 interlands) allebei op eredivisieniveau handbalde. „Het kon bijna niet anders dan dat ik er aanleg voor had. Bij voetbal was dat duidelijk een stuk minder.” Jorn benutte zijn kwaliteiten goed en speelde altijd in hogere teams dan voor zijn leeftijd nodig was. „Dat is alleen maar goed voor mijn ontwikkeling geweest. Zag het als jonkie tussen de oudere jongens spelen een uitdaging.” Vier jaar lang maakte Jorn deel uit van de Limburgse selectie en nam hij deel aan vier NK's. „Tijdens die toernooien ben ik vier keer genomineerd geweest voor de titel beste speler van het toernooi. Twee keer won ik ook die prijs. De laatste keer was in mei. Dat was wel een mooi moment. Ik sta er eigenlijk nooit zo bij stil van 'wow ik ben goed'. Maar

op dat moment heb ik wel zoiets van 'dat heb ik toch weer mooi gewonnen'.”

Wat de 17-jarige student fysiotherapie vervelend vind is dat veel mensen denken dat hij door zijn vader Gino Smits bevoordeeld is. „Dat is helemaal niet zo. Ik heb het allemaal zelf voor elkaar gekregen. Ik ben niet voor niets twee keer uitgeroepen tot beste speler op het NK en speler van Oranje onder negentien. Ik hoop dat critici dat beseffen.”

Ook toen hij als vijftienjarige debuteerde bij V&L in de eredivisie stond er in de krant: de zoon van Gino Smits debuteert. „Dat was niet leuk, want ik debuteerde. Ik ben Jorn Smits en niet de zoon van”, benadrukt hij zijn standpunt. Sinds dit seizoen is het handbaltalent opgenomen in de selectie van het eerste team van de Limburg Lions. „Aan het einde van vorig seizoen vroeg trainer Aleksandr Rymanov of ik bij de selectie wilde komen spelen. Het was natuurlijk geen optie om dat te weigeren. Rymanov is een trainer van wereldklasse en dat hij mij erbij wilde hebben was een heel groot compliment. Zeker als je pas zestien bent.” In de voorbereiding kreeg de linkerhoekspeeler redelijk wat speeltijd en in het begin van de competitie ook, want toen was zijn concurrent Tim Mullens geblesseerd. Nu is die weer fit en moet Smits knokken voor zijn plek. „Dat is niet erg, want Tim heeft in België en Duitsland gehandbald en enorm veel ervaring. Aan mij de taak zoveel mogelijk minuten te pakken en te leren. Ik leg de lat bewust hoog voor mezelf en doe zo goed mogelijk mijn best.” Bij de familie Smits wordt er vanzelfsprekend veel over handbal gesproken. „Met m'n vader heb ik het vaak over mijn ontwikkeling en hoever ik kan komen met handbal. We hebben geen route uitgestippeld of zo, maar als ik zo doorga als nu kan ik hoog komen. Maar wat is hoog? Ik kan ook een blessure krijgen.”

Jorn Smits is speler van de Limburg Lions. „Dat een trainer als Aleksandr Rymanov mij bij zijn selectie wilde hebben, vond ik als zestienjarige een groot compliment.”

foto Ermindo Armino